

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3977/2025
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Мартиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Властимир Филиповић, адвокат из ..., ради укидања службености пролаза и утврђења непостојања права службености, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5287/24 од 16.10.2024. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5287/24 од 16.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5287/24 од 16.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 324/23 од 14.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се укине право службености пролаза пешице, колима, тешким возилима и другим пољопривредним машинама преко послужног добра катастарске парцеле бр. ../2 КО ..., власништво тужиоца у корист повласног добра катастарске парцеле број ../1 КО ..., у власништву туженог ББ у мерама и границама назначеним у пресуди, те да се наложи туженом да уклони дрвену капију која се налази на улазу катастарске парцеле број ../2 КО ..., као и да на било који други начин омета тужиочево право својине на катастарској парцели број ../2 КО Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да тужени није стекао право службености пролаза пешице, колима, тешким возилима или другим пољопривредним машинама преко послужног добра катастарске парцеле број ../2 КО ... у власништву тужиоца у корист повласног добра катастарске парцеле број ../1 КО ..., у власништву туженог ББ у означеним мерама и границама, па је туженом наложено да уклони дрвену капију која се налази на улазу у катастарску парцелу број ../2 КО ... до улице и да на било који други начин узнемирава тужиочево право својине на катастарској парцели број ../2 КО

... . Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 402.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5287/24 од 16.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, али и због битних повреда одредаба парничног поступка, како то произлази из навода његове ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Одлука о утврђењу непостојања права стварне службености заснована је на оцени испуњености услова за стицање стварне службености путем одржаја, уз испитивање свих општих карактеристика и начела стварне службености, независно од начина заснивања. Суштина службености из угла њене сврхе, није у томе да се ограничи право својине, већ у томе да се омогући употреба друге непокретности. Другим речима, послужно добро треба да омогући, олакша или повећа коришћење и употребу повласног добра, тако да пролаз преко туђег земљишта без економске сврхе сам по себи није довољан ни способан за заснивање службености. У том смислу сама чињеница коришћења непокретности у својини тужиоца непрекинутим континуитетом у времену који приписује одредба члана 54. ЗОСПО, није довољна. Пошто су сва наведена питања већ довољно расправљена у судској пракси, нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници са захтевом за укидање права службености пролаза, захтевом за утврђење непостојања права службености, те захтевом за престанак

узнемиравања права својине поднета је дана 11.09.2020. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 20.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**